TEK YOL DEVRİM

25 Eylül 1984

YA ÖZGÜR VATAN YA ÖLÜM

FAŞİST DİKTATÖRLÜĞE KARŞI SİLAHLI MÜCADELEYİ YÜKSELTELİM.

I2 Eylül I980'de amerikancı kukla ordunun hiyerarşisine uygun olarak, emir komuta zinciri içerisinde,emperyalizm ve işbirlikçileri tarafından hazırlanan askeri faşist diktatörlüğün 4 üncü yılını yaşıyoruz.Her ne kadar,parlamento ve benzeri kurumlarla,yönetim kendini gizlemeye çalışıyorsada,askeri faşist karekterini sürdürmektedir.Faşist darbeyi yapan Milli Güvenlik Konseyi'nin halen en etkili iktidar gücü olması bunun en büyük kanıtıdır.

Emperyalizmi ve oligarşiyi,içeriği sömürge tipi faşizm olan sahte parlamenter yönetimden açık askeri faşist diktatörlüğe iten etmenler; Uluslararası emperyalist tekellerin çıkarlarına göre şekillenmiş bağımlı kapitalizmin içine girdiği derin ekonomik bunalım,genel olarak Türkiye ve Türkiye Kürdistan'ı halklarının toplumsal muhalefetinin gelişmesi,özel olarakta silahlı devrimci mücadelenin oligarşinin ikdidar cihazını yıpratan boyutlara varması ve bölgemizde emperyalizmin ve işbirlikçi kukla iktidarların çıkarlarını sarsan İran ve Afganistan devrimlerinin gerçekleşmesiydi.(Her ne kadar,her iki devrimde proleterya önderlikli demokratik halk devrimleri olmamasına rağmen emperyalizmi ve bağımlı iktidarları gerileten devrimlerdi.)

I980'e gelindiğinde,ister derinleşen ekonomik-politik buhranın emperyalizm ve yerli eğemen sınıflar yararına aşılması,ister iktidarı bir hayli yıpratan halkın devrimci mücadelesinin ezilmesi,istersede Orta-Doğu bölgesinde hızlanan anti-emperyalist gelişmelerin durdurulması için,emperyalizmin ve oligarşinin her sahada dizginleri elinde tutan ve yönetimde pervasızca davranabilecek bir iktidara ihtiyacı vardı.Çünkü yukarıda saydığımız görevlerin emperyalizm ve işbirlikçileri yararına gerçekleştirilmesi için sömürge tipi "demokrasi" içerisinde oyunun kurallarına uygun olarak çeşitli politik renklerde oynayan düzen partilerinin yapabilecekleri hiç bir şey yoktu.Faşist diktatörlüğün iş başına getirilmesinin nedeni düzen partileriyle egemen sınıflar arasındaki bir çatışma değildi.Kaldı ki faşist yönetim döneminde uygulanan ekonomik-politik kararlar son Demirel hükümeti döneminde alınmıştı. I975-80 döneminde devrimci hareketin her sahada gelişiminin engellenmesi için piyasaya sürülen faşist MHP'nin bunalımın aşılması için kullanılmasının

hiç bir maddi temeli yoktu.Böyle bir yol devrimci mücadelenin dahada fazla gelişmesinden başka bir sonuca yol açmazdı.

Kaldı ki emperyalizm ve işbirlikçi yerli egemen sınıflar bunalımı aşmak için faşist cunta öncesi dönemde parlamento seçeneğinide çeşitli biçimlerde kullanmış,fakat kendileri açısından hiç bir olumlu sonuç alamamışlardı.Aynı seçenek kullanılarak bunalımı aşmaya çalışmanın sistem açısından büyük sakıncaları vardı.

Türkiye proletaryasının militan marksist önderi MAHİR ÇAYAN'ın deyimiyle: Emperyalizm ve işbirlikçileri açısından ipin ucu kaçmıştı.İpin ucunu yakalamak için açık faşizme geçiş yapmak egemen sınıflar açısından zorunlu hale gelmişti.

Bu koşullarda iktidara gelen faşist askeri diktatörlük ilk iş olarak genelde halkın mücadelesine ve örgütlülüğüne,özelde de tüm muhalefet grupları içerisinde faşizm için en tehlikeli odak olan silahlı devrimci mücadeleye saldırdı.Faşist diktatörlüğün önündeki en büyük engel olarak,hiç bir zaman oligarşik devlet cihazını parçalamaya çalışmayan ve fiiliyatta böyle soylu bir amacı olmayan bazı reformist örgütlenmeleri ileri sürmek büyük bir politik budalalıktır.Emperyalizmi ve oligarşiyi her zaman ürküten ve tedirgin eden,uzun süreli halk savaşı stratejisine göre örgütlenen ve bu stratejiye uygun mücadele veren militan marksist örgütlenme olmuştur.Bu I2 Mart açık faşizmi döneminde THKP-C idi.Günümüzde de THKP-C'nin ideolojik-politik hattına bağlı olarak örgütlenip savaşım veren ve onu I972'de dağılan hiyerarşik parti yapısını yeniden oluşturmaya çalışan proleter devrimci örgütlenme olmuştur.

Emperyalizm ve oligarşi açısından reformist örgütlenmelerin yaratacakları muhtemel " tehlikeleri "etkisiz kılmak için baskı aygıtını bütün kapasitesiyle harekete geçirmenin hiç bir nedeni yoktu.Nitekim faşist diktatörlük işbaşına gelince reformist örgütlenmeleri ezmede hiç zorluk çekmedi.Bir takım devlet tedbirleriyle bu örgütlenmeleri çok kısa sürede kolayca safdışı etti.Uygulanan yeni faşist anayasaylada bu tür örgütlenmelerin yasal gereksinimleri ortadan kaldırıldığından faşist cuntaya karşı devrimci bir muhalefet geliştirebilmelerini olanağı yoktur.Faşist diktatörlüğü en fazla uğraştıran,varlığıyla halâ tedirgin eden ve emekçi kitleleri proletaryanın önderliğinde kurtuluşa götürebilecek tek güç THKP-C'nin izleyicisi silahlı devrimci örgütlenmedir.

Silahlı devrimci mücadelenin,o dönemde bir hayli politize olmuş emekçi halk kesimleri içerisindeki gelişimini durdurmak ve bu mücadele tarzını temel almış örgütlenmelerin kitle temelini yok etmek en azından asgariye indirmek için,faşist cunta gelişinden itibaren etkili bir kitle pasifikasyonuna girişti.Hemen hemen toplumun tümü faşist yönetimin karakollarına,kışlalarına,işkence merkezlerine uygun sürelerle "misafir edildi".Milyonlarca insan işkenceden geçirildi.Yüzbinlercesi zindanlara dolduruldu.Binlerce devrimci,demokrat işkencelerde,zindanlarda,idam sehpalarında,çatışmalarda katledildi.Pasifikasyonun komple etkili olabilmesi için halkın bütün legal örgütlenmeleri kapatıldı.Bu tür örgütlenmelerin yönetici kesimi hapsedildi.

Faşist askeri diktatörlüğün önüne koyduğu bir dizi görevden en başarılı tarzda yaptığı kitle pasifikasyonu olmuştur.Devrimci mücadelenin yeniden yükselmesi için bu pasifikasyonun kırılması ve kitlelerde devrimci mücadelenin zaferine ilişkin köklü bir inancın yeniden yaratılması şarttır.Bunun bir tek yolu vardır o da oligarşik devlet cihazının görünüşteki bütün azametine rağmen kofluğunu,çürüklüğünü ve kokuşmuşluğunu açığa çıkarabilecek,kitlelere devletin yıkılabilirliğine ilişkin siyasal güven verebilecek bir silahlı mücadelenin eskisinden daha komple ve kitlelerin desteğini alabilecek tarzda hayata geçirilmesidir.Devrimci marksistler açısından günün en asli görevi budur.Bütün diğer görevler buna bağlı olarak ele alınmalıdır.Bunu derken silahlı mücadeleyi güçlendirici ve kitleleri eğitici rol oynayan diğer mücadele tarzlarını ve örgütlenmeleri küçümsemiyoruz.Sadece halklarımızın kurtuluşunun silahlı mücadeleden geçeceğini belirtmek istiyoruz.Belki böyle bir örgütlenmeyi ve mücadeleyi hayata geçirmek,diğer barışçıl mücadele yöntemlerini yada Avrupa kamuoyunun vurdum duymaz hale gelmiş vijdanını harekete geçirmekten zordur.Devrimci militanlar açısından bunun hiç bir önemi yoktur.Mücadelenin ve kominizmin zaferine olan şaşmaz inancımız ve düşmana karşı gittikçe artan sınıf kinimiz bizi bu tür zorlukların üstesinden gelmeye muktedir kıla-

caktır.Reformistlerin önerdiği çalışma ve örgüt tarzının Türkiye halklarını kurtuluşa götüremiyeceği yeterince açığa çıkmıştır.

Eğer bu çağdışı faşist rejimi ezip kitleleri kurtuluşa götürmek istiyorsak,izleyeceğimiz biricik yol silahlı direniş yolu olmalıdır.

Emperyalizm ve oligarşinin faşist cuntayla yapmak istediklerinden biride yeni-sömürgeleşmiş bağımlı Türkiye kapitalizminin 1980'de had safhaya ulaşmış ekonomik bunalımını aşmak olmuştur.Bunun için uluslararası tekellerin, IMF,OECD,Dünya Bankası gibi kuruluşları vasıtasıyla faşist cuntadan buyana uygulattıkları,toplumda 24-Ocak kararları diye bilinen bir ekonomik politika gündemdedir.

Ekonomiyi istikrara kavuşturma önlem paketleri,faşist cuntadan bu yana, şaşaalı tarzda uygulanmasına rağmen,ekonomik bunalım atlatılacağına,tam tersi dahada derinleşmiştir.Çalışanların gerçek ücretlerinde 1972 yılına göre 1/3 oranında düşme olmasına rağmen ekonominin hiç bir soruna geçici çözüm dahi bulunamamıştır.Dövüz ödemeler dengesindeki açık eski yıllardan çok daha fazladır vesürekli artmaktadır.İşsizlik toplumun büyük bir kesimini sarsmış ve halende çığ gibi büyümektedir.Emperyalist kuruluşlarca hazırlanan,ve cuntadan bu yana engelsiz uygulanan 24-Ocak ekonomik kararlarının özünü oluşturan ithalat ekonomisinden ihracat ekonomisine geçiş planı,bütün dinamikler harekete geçirilmesine rağmen başarılı olamamıştır.Gelinen noktada Türkiye ekonomisi ithalatı ihracatından çok daha fazla olan,bu nedenlede sürekli dışa borçlanan bir durumdadır.İç piyasada talebin kısıtlanarak dışarıya ihraç edinilmesinden dolayı çoğu mal piyasada bulunamaz hale gelmiştir.Bundan dolayıda malın fiyatı sürekli yükselmektedir.IMF tarafından önerilen talebi kısıcı ve tasarrufu arttırıcı bir nitelik taşıyan yüksek faiz politikası enflasyonu dahada fazla körüklemektedir.Emisyonu kısarak dizginleneceği sanılan enflasyon,mevduatlarının ve kredi hacminin yükselmesiyle körüklenir hale gelmiştir.

Tasarrufu toplayıcı bütün teşvik tedbirleri uygulanmasına rağmen işbirlikçi tekelci burjivazinin yatırım gücünü arttıracak sermaye talebi ihtiyacı karşılanamamıştır.Halkın elindeki bütün değerler (altın vb.) ve nakit para yüksek faiz politikasıyla işbirlikçi tekelci burjuvaziye aktarılmasına rağmen,yatırım yapma sorununa çözüm bulunamamıştır.

Kısacası faşist cuntadan bu yana uygulanan ekonomik politika bunalımı hafifleteceğine dahada derinleştirmiştir.Oligarşinin bu bunalımdan kendini kurtarması ve toparlaması için hiç bir umut yoktur.Uluslararası tekellerin ve bir avuç hayinin çıkarlarına cevap veren bu çarpık,güdük,bağımlı kapitalizmin bunalımdan kendisini yeniliyerek çıkması eşyanın tabiatına aykırıdır.Bu kapitalizmin geleceğide kendini olumlu tarzda aşması değil,başta proletarya olmak üzere emekçi kitleler açısından daha fazla sefalet,daha fazla yoksulluk ve sürekli faşizmdir.

Bu anlamda baskı vasıtasıyla egemen sınıflar halkı ne kadar pasifize ederse etsin,hiç bir zaman toplumsal hareketlenmeyi ve halkın ayaklanmasını engelleyemeyeceklerdir.

Baskı ve yoksulluk yanı sürekli artan bu bağımlı kapitalizmin silahlı mücadelenin objektif şartlarınıda her gün daha fazla derinleştirmektedir.Başka bir deyimle silahlı mücadelenin kitleler tarafından benimsenmesinin maddi dayanakları hergün daha fazla artmaktadır.Halkı devrim saflarına çekmenin ve onlarla bağ kurmanın hiç bir legal olanağının kalmadığı bu dönemde,devrimcilere düşen görev halkı örgütlemenin tek yolu olan silahlı mücadeleyi eskisinden dahada güçlü tarzda hayata geçirmektir.

Bu noktada reformizmin silahlı mücadeleye ilişkin bir çarpıtmasına cevap vermek gerekiyor.Reformizme göre güya silahlı mücadele örgütleyici olamaz.Bu anlamda devrim için yeterli düzeyde kitle örgütlenmesi gerçekleşmeden silahlı mücadeleyi uygulamak yanlıştır.Bu ihtilalcı marksist teoriye yönelik en büyük çarpıtmalardan biridir.Birincisi marksist teori kitleyi devrim saflarına çekme faaliyetinde ilke olarak hiç bir anlayışa karşı değildir.Bundan dolayı silahlı mücadele yöntemini ta başından reddetmek olsa olsa devrime sırt çevirmektir.İkincisi hiç bir zaman kitleyi örgütleme olayıyla metod olarak silahlı mücadele karşı karşıya getirilemez.Bu teorik planda yapılacak en büyük hatalardan bir tanesidir.Tarihi pratiğin bu teorinin sahiplerine bağış edeceği şey politik geri zekalılıktır.Halkın mücadelesi ise geri zekalıların denemeler yapacağı bir tahta değildir.Kaldı ki Çin,Vietnam,Küba,Nikaragua ve şimdilerde El Salvador deneyi silahlı mücadelenin örgütleyici yanına ilişkin

yeterli başarılı kanıtları sunmuştur.Yukarıda saydığımız ve El Salvador hariç hepsi zafer elde etmiş tüm devrimlerde,başta devrimci proletarya olmak üzere halk sınıf ve tabakalarının devrim saflarına çekilmesi,silahlı mücadele yöntemiyle gerçekleşmiştir.Türkiye pratiğinde ise devrimci düşüncelerin aydınların zihin idmanı olmasından çıkıp,kitleler içerisinde maddi bir güç haline gelmesini sağlayan I2 Mart faşist diktatörlüğüne karşı önderlerimiz tarafından verilen silahlı mücadele olmuştur.

Eğer Türkiye ve Türkiye Kürdistan'ında devrimcilik bu kadar yayılmışsa bunu I972 ve daha sonra verilen silahlı mücadeleye borçluyuz.

Günümüzde de halkın mücadelesinin yeniden yüksetilmesinin tek yolu "Politikleşmiş Askeri Savaş Stratejisi'ne "uygun ve içinde bulunduğumuz koşullarda kitleleri devrim safına çekici yanı ağır basan bir silahlı mücadelenin etkili tarzda hayata geçirilmesidir.

Halklarımızı kurtuluşa götürmek istiyorsak bir an önce Türkiye ve Türkiye Kürdistan'ında militan devrimci bir ruhla silahlı mücadeleyi yeniden yükseltmeliyiz.

- KAHROLSUN ASKERİ FAŞİST DİKTATÖRLÜK...
- YA ÖZGÜR VATAN YA ÖLÜM KURTULUŞA KADAR SAVAŞ...

DEVRİMCİ KURTULUŞ